

[Aksel Larsen.]

kussion om Korea, er det nødvendigt at fremdrage disse kendsgerninger her — også den kendsgerning, at ifølge De Forenede Nationers charta kan en indgriben kun besluttes af sikkerhedsrådet, når mindst 7 medlemmer stemmer for, deriblandt repræsentanterne for samtlige 5 permanente medlemmer. Man fik 7 tilstedeværende medlemmer til at stemme — den ene var repræsentanten for Chiang Kai Shek, der ganske ulovligt opholder sig i sikkerhedsrådet, ulovligt også efter den højtrædede udenrigsministers mening. Og Sovjetunionen var ikke tilstede. Chartaets bestemmelse er ikke opfyldt, og det, der foregår, er altså i den henseende ganske ulovligt fra Forenede Nationers synspunkt.

Hvad iøvrigt tilstandene angår — ja, jeg har altså ikke tid til at komme med citater, skønt jeg har en mængde. Jeg kunne således have lyst til at oplæse et stykke af en artikel i „Göteborgs Handels- och Sjöfarts Tidning“, trykt i maj måned, længe før Koreakrigen begyndte — og man kan vel ikke beskyldte den avis for at være særlig kommunistisk. Den bringer en gruopvækkende skildring af tilstandene i Sydkorea. Jeg kunne også tage noget fra en korrespondance i „Jyllandsposten“, der vel heller ikke kan anses for at være kommunistisk, og jeg kunne tage en kronik af forfatteren Krarup Nielsen i „Politiken“, som viser, hvilke rædselsfulde tilstande der hersker i Sydkorea, og som dokumenterer, at befolkningen var i højeste grad utilfreds med det på amerikanske bombefly hvilende Syngman Rhee-regimente i Sydkorea. Men jeg har ikke tid, så jeg skal lade det ligge.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) opererede med rustningsudgiftsprocenter. Jeg ved ikke, hvor han har dem fra, og hvor pålidelige de er. (Poul Hansen [Kalundborg]: Er det ærede medlem allerede færdig med Korea?). Ja, hvis det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ikke har opfattet, at jeg er begyndt at tale om rustningsudgiftsprocenterne, beklager jeg det naturligvis.

Det argument, man bruger for, at Danmark og andre vesteuropæiske lande efter en amerikansk note pludselig skal beslutte sig til i rivende tempo at gennemføre en oprustning på to år, er dette: Sovjetunionen er rustet til tænderne, og for at Vesteuropa kan komme på højde med Sovjetunionen, er det, man må have dette rivende tempo på i to år, for man frygter at blive angrebet af Sovjetunionen. Det er det argument, man bruger. Jeg skal lade disse påstande om

Sovjetunionens kolossale rustninger stå for deres værdi, men jeg kan ikke undlade at beskæftige mig med dette argument: Sovjetunionen truer Vesteuropa med krig, og derfor må Vesteuropa opruste i rivende tempo for i løbet af to år at være i stand til at forsvare sig. Hvis Sovjetunionen havde til hensigt at angribe det angiveligt forsvarsløse Vesteuropa, deriblandt Danmark, måtte mændene i Kreml jo være rene idioter, hvis de sagde: vi venter med angrebet i to år, til Vesteuropa har oprustet. Så skulle de jo angribe i dag. Det har de imidlertid ikke gjort, og der foreligger intet om, at de vil gøre det — jeg minder om udenrigsministerens erklæring fra i foråret om, at han frygtede intet angreb fra den side. Men hvad er det så for en snak, at af hensyn til Sovjetunionens påståede store rustninger er det nødvendigt at gennemføre en så fantastisk oprustning som denne, hvortil man i henhold til regeringens egen statistik — og dens tal ligger sikkert ikke i overkanten — vil bruge ca. 30 pct. af statsbudgettet til rent militære formål.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) siger, at man skal ikke angribe den hjælp, vi får fra De Forenede Stater, for det er på de amerikanske skatteyderes bekostning, og det må man være taknemlig for. Ja, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) må gerne — som andre, der enten har taget deres klare parti og på bekostning af Danmark og det danske folk er villige til at føre en dødsensfarlig politik eller foretrækker at holde sig i uvidenhed og trøste sig med, at det går nok — have denne opfattelse af den såkaldte hjælp. Men hvad mener man så om den amerikanske brigadegeneral Roberts, som ifølge den amerikanske presse, før krigen brød ud i Korea, pralende har erklæret: det er dejligt, at vi har 500 amerikanske officerer, som træner den koreanske hær. Disse koreanske soldater vil under træning og kommando af vore egne amerikanske officerer slås bravt for os amerikanere? Sådant er det med den amerikanske hjælp til Korea. De skal slås bravt for Amerika!

Og hvad angår Danmark, må jeg bede formanden om tilladelse til at citere, hvad jeg tidligere har citeret, nemlig en udtalelse af formanden for bevillingsudvalget i repræsentanternes hus, Clarence Cannon, som den 13. april 1949, umiddelbart efter Atlantpagtens vedtagelse, erklærede det som et mål for Amerika at udslutte Moskva og enhver anden by i Rusland inden en uge efter begyndelsen af den kommende krig. Og han tilføjede:

„Med underskrivelsen af den nordatlan-